

En ny kvindelig doktor.

Fru Resvoll om vore fjeldblomster.

Det norske universitet er blitt en kvindelig doktor rikere, idet fru Thekla Resvoll i disse dage har tatt doktorgraden i botanik paa det selvvalgte emne «Om planter som passer til kort og kald sommer». Fru Resvoll har særlig drevet studier over plantevegetationen paa fjeldet.

Disse planter, som gror i mor Norges karrigste jord, har nemlig sin egen eiendommelige utvikling. Alle som har været paa fjeldet litt tidlig paa sommeren vil ha set, hvordan der kan gaa bare et par dage mellom at bakken er dekket med sne til den er farvet av blomster. Man pleier at si at fjeldblomsterne har en kort utviklingsperiode.

— Men tvertimot, siger fru Resvoll i sin doktoravhandling. Fjeldblomsterne tar meget lang tid til sin utvikling, og der gaar aar fra det øieblik frøet falder i jorden til den dag planten kan optræde med blomst. Man har for eksempel den kjendte Is-anukel. Det første aar gror der bare en stilk og et eneste blad frem av frøet, neste aar kommer to blade, det tredje aar kanskje ogsaa bare to, men bladene er da blitt fuldkommnere av form med dypere indsnit. Først efter flere aars forløp har planten faat saa stor vegetabil kraft, at den kan sætte blomster. Ved denne lange utvikling har planten rustet sig til at klare fjeldets korte og kolde sommer. Knopperne ligger færdig formet og farvet i sit bløte dunhylse alt fra den forutgaaende høst og trenger bare et par av fjeldsolens intense straa-ler for at springe lyslevende ut.

Foruten planterne paa fjeldet har fru Resvoll ogsaa studert andre planter, som lever under nogenlunde like vilkaar — blomsterne i det nordlige Finmarken og Tromsø samt vegetationen paa Spitsbergen.

Hele fru Resvolls arbeidsværelse er fylt med Spitsbergenblomster paa glas — bleke, riktig nok og i spiritus, men utrolig dyrebare allikevel for en botaniker. Planterne er i sin tid blitt samlet av fru Resvolls søster, universitetsstipendiaten, paa hendes reise med fyrsten av Monacos videnskabelige ekspedition. Det tok et halvt aars ensomme liv for at faa samlingen komplet, og den lar sig altsaa ikke let erstatte. Den blir vogtet og passet med omhu og vandet med spiritus, like regelmæssig som noget dagligstuevindu.

Vi spør fru Resvoll, hvad hun skal arbeide paa nu, men det vil hun nødig fortælle. «Jeg snakker ikke gjerne om det som endnu ikke har bragt nogetsomhelst resultat. Og der kan komme mange hindringer iveien for et videnskabelig arbeide. Men for mig har fjeldet endnu mange oppgaver.»

Fru Resvoll studerer meget i fællesskap med sin søster, som ogsaa er botaniker. Hun driver ogsaa et slags arbeide med sin mand, som er mineralog og som undersøker fjeldene indi, mens hans frue gransker dem ovenpaa!